

[P. N. Petersen (Røje).]

Det er givet, at jeg i Forbindelse med denne vidtstrakte Bemyndigelseslovgivning, der her er Tale om, kunde give Udtryk for mange særlige Ønsker. Jeg er f. Eks. af den Opfattelse, at Halvdelen af det indkaldte Mandskab kunde nøjes med en betydelig kortere Tjenestetid, end der nu er Tale om. Men jeg har en Følelse af, at det vilde være spildt Ulejlighed at stille Krav i saa Henseende, og da Lovens Løbetid er begrænset til Udgangen af December Maaned, skal jeg afholde mig derfra. Skulde det saa endelig mod Forventning vise sig, at Ministeren har Tilbøjeligheder i den Retning, vil han faa min Velsignelse.

Som jeg allerede har antydet, vil en isoleret Oprustning for Danmarks Vedkommende være uden Mening. Den har kun Mening i Samarbejde med andre Nationer, og derfor er det vi søger at betrygge vor Fremtid gennem vort Medlemskab af De Forenede Nationer, og derfor har vi tilsluttet os De Forenede Nationers Pagt, der forudsætter militære Overenskomster med de forskellige Medlemsstater. Herom hedder det i Pagtens Artikel 43, Punkt 2:

„Saadan Overenskomst eller saadanne Overenskomster skal fastsætte Antal og Art af de nævnte Styrker, deres Beredskabsgrad og Fordeling i Almindelighed samt Arten af de Lettelse og den Bistand, der skal ydes.“

Vi vil fra Det radikale Venstres Side helt og fuldt gaa ind for saadanne Overenskomster med De Forenede Nationer, for saa vil der være Mening i et dansk militært Beredskab, men det vil være uden Mening at tilvejebringe et saadant Beredskab, naar vi slet ikke kender Antallet og Arten „af de nævnte Styrker, deres Beredskabsgrad og Fordeling i Almindelighed samt Arten af de Lettelser og den Bistand, der skal ydes“.

Indtil da maa vi indskrænke os til at anskaffe det Materiel, der er nødvendigt, for at vi kan opfylde vore Neutralitetspligter som suveræn Stat. Vi maa kunne holde Justits paa vore egne Enemærker ved vore Kyster og vor Grænse i Tilfælde af krigsriske Forviklinger mellem andre Nationer. Men en Eksistenskamp vil paa Forhaand være udelukket.

Nu hører jeg — det fremgik ogsaa af Forhandlingerne i det andet høje Ting, bl. a. af Udtalelser fra den højtærede Forsvarsminister —, at der er en vis Tilbøjelighed til at anbefale Folk at indmelde sig i Hjemmeværnsforeningerne, og Ræsonnementet skulde være dette, at Kommunerne ikke maa

dominere disse Foreninger. Jeg er bunduenig i denne Opfattelse, hvis Konsekvens vilde være, at store Dele af Befolkningen blev bevæbnet — med de deraf flydende ulykkelige Følger.

Vi har allerede faaet en Forsmag paa, hvad der kan vente os i givet Fald, naar vi læser i Bladene om, hvordan man stjæler Vaaben og Kartoteker fra hinanden. Lidenskaberne vil komme i Bevægelse og undergrave Ro og Orden i Landet.

Nej, Hjemmeværnsforeningerne bør opløses, og den kommende Hærorrdning bør omformes paa en saadan Maade, at den løser de Opgaver, der var tiltænkt Hjemmeværnsforeningerne. Vi maa have absolut Sikkerhed for, at den kommende Hærorrdning repræsenterer et ligeligt Udsnit af Befolkningen. Derfor maa alle private uniformerede og bevæbnede Korps ophæves, og alle private Vaaben maa afleveres til Staten, hvis vi skal kunne nære Haab om at oprettholde Ro og Orden i Landet.

Derfor kan det være af livsvigtig Betydning, hvordan denne Bemyndigelseslov administreres, og jeg skal ikke nægte, at jeg føler mig utryg ved den Mentalitet, der i stigende Grad har grebet det danske Folk i den sidste Tid. Den er forstaaelig som Følge af visse Begivenheder i Udlandet, der er fuldkommen fremmede for dansk Tankegang; men den maa ikke forlede os til at handle i Panikstemning.

Det er, hvad jeg har at sige i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Vi kan fra vor Side ikke medvirke til Gennemførelsen deraf.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilsagn om velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Over for det ærede Medlem Hr. Malchau, som gav Udtryk for, at det haster med Forsvarets Genopbygning, vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg i og for sig ikke er uenig med ham i det Standpunkt, han gjorde gældende, men jeg føler mig forpligtet til, naar det ærede Medlem nu saa stærkt understreger, at det haster med Forsvarets Genopbygning, at sige — for at der ikke skal danne sig Illusioner med Hensyn til, hvad der er muligt —, at det vil tage en Aarrække at gennemføre en væsentlig Forbedring af den Tilstand, hvori Værnene i Øjeblikket befinder sig. Det vil naturligvis paa visse Omraader være muligt inden for forholdsvist kort Tid at bøde paa nogle af Manglerne, men det vil ikke være muligt